Broj: S1 3 U 038761 21 U
Sarajevo, 10.05. 2022. godine

16.05.22
US-05 13-1 353 20

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Branimira Orašanina, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Euroherc osiguranje d.d. Sarajevo, ul. Trg međunarodnog prijateljstva br. 20, Sarajevo, koga zastupaju advokati OD Milas Martinović & Partneri iz Ljubuškog, filijala Sarajevo, ul. Azize Šećirbegović br. 10, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-2815-9/20 od 05.11.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ul. Vukovarska br.10b, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.05.2022. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tužnog, uvažena je žalba ponuđača Sarajevo osiguranje d.d. Sarajevo od 01. 10. 2020. godine i poništena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 12-2/20 od 11. 09. 2020. godine i predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak. Organ će donijeti posebno rješenje o povratu sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor, jer smatra da je osporeno rješenje nezakonito. Naime, ugovorni organ JP ŠPD Zeničko-dobojskog kantona je proveo postupak nabavke usluge motornih vozila, te je nakon provedenog postupka, donio Odluku broj 12-2/20 od 11. 09. 2020. godine. Navedenom Odlukom je tužitelj izabran kao najpovoljniji ponuđač, a ponuđač Sarajevo osiguranje je na tu

Odluku izjavio žalbu. Tuženi je uvažio žalbu žalitelja sa obrazloženjem da ponuda tužitelja nije dostavljena u skladu sa zahtjevom iz Tenderskog dokumenta, jer nije obračunao i ponudio premiju u skladu sa važećim premijskim sistemom X-AO. Međutim, tužitelj smatra da je tuženi donio Odluku pogrešnom primjenom materijalnog propisa, jer u tenderskom dokumentu je traženo da ponuđači popune obrazac za ponudu i obrazac za cijenu ponude u skladu sa svim podacima koji su definisani u obrascima, što je tužitelj uradio. Dakle, u obrascu je navedeno da sva vozila ponuđača imaju bonus od 50%, osim za vozila za koja ugovorni organ navodi bonus. Stoga nigdje u TD nije navedeno da su ponuđači dužni samoincijativno prikupljati podatke o stepenu ostvarenog bonusa za svako od vozila, nego je upravo navedeno da su ponuđači dužni primijeniti procente koje je ugovorni organ naveo u tenderskoj dokumentaciji. Dalje ukazuje da ugovorni organ nije predvidio da ponuđači prilikom sačinjavanja ponuda moraju izvršiti uvid u baze šteta kod nadležnog organa i nakon toga sami unijeti pripadajući procent bonusa/malusa za svako pojedinačno vozilo, niti da moraju izvršiti uvid u izvještaje Agencije za nadzor osiguranja FBiH. Dakle, upravo suprotno, ugovorni organ je sam odredio procente bonusa za svako vozilo i propisao da se ponuđači moraju toga pridržavati. Prema tome, odredbe TD su jasne, a ukoliko je neko od ponuđača smatrao da nisu, mogao je izjaviti žalbu. Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak, što je i Sud BiH zaključio u svojoj presudi broj: S 1 3 U 0 21651 16 U od 18.05.2017.godine. Zbog toga tužitelj predlaže da sud uvaži tužbu, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovno odlučivanje, kao i obaveže tuženog na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 280,80 KM, uvećano za sudsku taksu.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresirana lica, uredno obaviješteni nisu dostavili svoja izjašnjenja.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Konačnom odlukom tuženog organa, uvažena je žalba ponuđača Sarajevo osiguranje d.d. Sarajevo od 01. 10. 2020. godine i poništena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 12-2/20 od 11. 09. 2020. godine i predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je ocijenio da tužitelj nije dostavio ponudu u skladu sa uslovima iz tenderskog dokumenta. Naime, uvidom u TD, u obrazac za cijenu ponude, utvrđeno je da je ugovorni organ eksplicitno zahtijevao da za stavke obrasca 1-99 ponuđači ponude premije u skladu sa važećim premijskim sistemom X-AO. Tuženi je ocijenio da je ugovorni organ prilikom ocjene ponuda, propustio da utvrdi da je u odnosu na cijenu stavki redni broj 54, 60 i 80 obrasca za cijenu, tužitelj ponudio premiju u skladu sa svojim zahtjevom iz TD, po kome su ponuđači to bili obavezni učiniti. Suprotno tome, ugovorni organ u izjašnjenju proizvoljno navodi da je izabrani ponuđač naveo ostvareni popust od 50% na ime bonusa, ali bez konkretnog obrazloženja u odnosu na priložene izvještaje Agencije za nadzor osiguranja FBIH. Zbog toga je tuženi poništio Odluku o izboru i predmet vratio ugovornom organu na ponovno odlučivanje u skladu sa članom 93. stav 7. i 111. stav 1. tačka d). Zakona o javnim nabavkama BiH i 230. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost konačnog upravnog akta.

Odredbama člana 68. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) (Razlozi za odbacivanje zahtjeva za učešće ili ponude), propisano je da ugovorni organ odbacuje zahtjev za učešće ili ponudu, ako ponuđač nije dostavio tražene dokaze ili je dostavio nepotpune dokaze. Ugovorni organ dužan je odbaciti zahtjev za učešće ili ponudu između ostalog i u slučaju kada ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije. U skladu s članom 57. Zakona, *(Priprema ponude)* u postupku javne nabavke, ponuđač se pridržava zahtjeva i uslova iz tenderske dokumentacije.

S tim u vezi, ovo vijeće je izvršilo uvid u javni poziv po otvorenom postupku broj: 12-2/20 za nabavku usluge osiguranja motornih vozila za potrebe JP ŠPD ZDK d.o.o. Zavidovići Kako to proizilazi iz dijela obrasca za cijenu, koji se odnosi na usluge kasko osiguranja motornih vozila, ugovorni organ je naveo da su za vozila u tabeli 1-99 ponuđači obavezni ponuditi premiju u skladu sa važećim premijskim sistemom X-AO, dok je na zadnjoj strani obrasca navedeno da sva vozila imaju ostvaren bonus od 50%, izuzev taksativno nabrojanih vozila. Dalje, uvidom u ponudu tužitelja, obrazac za cijenu ponude (strana 7-19 ponude) ovo vijeće je ocijenilo da je tužitelj ponudio odnosno iskazao iznos premije za svaku stavku (redni broj 1-99 za vrstu vozila), te je popunio svaku stavku u obrascu za cijenu.

Imajući u vidu da u upravnom sporu sud ocjenjuje zakonitost konačnog upravnog akta, u konkretnom predmetnom slučaju, vijeće nije moglo prihvatiti obrazloženje pobijanog rješenja da tužitelj nije postupio u skladu sa uslovima iz tenderskog dokumenta. Dakle, iako se konkretnim pitanjem, u suštini, najbolje može baviti organ koji dobro poznaje predmetnu materiju, sa pravnog stanovišta, u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH, u osporenom rješenju je izostalo valjano obrazloženje, iz kojeg razloga tuženi smatra da tužitelj nije dostavio ponudu u skladu sa uslovima iz TD, obzirom da iz tužiočeve ponude proizilazi drugačije činjenično stanje. Slijedom navedenog, pred ovo vijeće se postavilo pitanje na koji način je tuženi zaključio da tužitelj nije ponudio premiju za stavku 54, 60 i 80 Obrasca, kada su navedene kolone također popunjene jednako kao i sve ostale. Također, vijeće nije moglo ispitati ni na šta se odnosi izvještaj Agencije za nadzor osiguranja, jer u predmetnom spisu nije pronađen takav izvještaj, pa je u konačnici, u pobijanom rješenju izostalo valjano obrazloženje razloga iz člana 57. Zakona o javnim nabavkama BiH, na koje se poziva tuženi, navodeći da tužitelj nije dostavio ponudu u skladu sa uslovima iz TD.

Slijedom navedenog, tužbu je valjalo uvažiti kao osnovanu, jer obrazloženje pobijanog rješenja ne sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) odnosno razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja uvažena, pripadaju mu i troškovi upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj:

29/02 do 74/10) i u skladu sa važećom Advokatskom tarifom FBiH. Odlučujući u zahtjevu za naknadu troškova spora, sud je našao da tužitelju pripada pravo naknade troškova vođenja upravnog spora u ukupnom iznosu od 380,80 KM. Navedeni troškovi se dosuđuju na ime naknade za vođenje upravnog spora u iznosu od 280,80 KM sa obračunatim PDV-om i iznos od 100,00 KM na ime naknade za sudsku taksu na tužbu shodno članu 22. Tarife broj 3.tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03).

Odluku kao u dispozitivu presude ovaj Sud je donio primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin